

sitjàvem, ja que abans de la sessió havíem acceptat votar una candidatura dita de concòrdia, elaborada d'acord amb alguns dirigents del Sindicat, que no estava en pugna amb els nostres principis i que en definitiva fou la que prosperà, després de molta polèmica.

Però, què havia succeït dies abans de l'Assemblea de Delegats?

Alguna sirena entremaliada, gelosa segurament de la victòria assolida pel grup de companys que no eren dels encasillats, havia fet veure als Delegats forans que nosaltres no representàvem res ni a ningú, que érem l'expressió d'un fet tempestuós i que tan sols volíem pertorbar la vida apacible de la Corporació. Amb aquests antecedents s'aconseguí desvirtuar un moviment sa, nascut d'un estat d'opinió serè, i al qual els volguts companys forans haurien hagut de prestar el seu ajut de vàlua, ja que els interessava tant com a nosaltres. De manera que aquests tingueren un estat suggestiu, que els privà de comprendre l'abast de la nostra tessitura. Defensaren una *mutualisme-filia* sense adonar-se'n.

Per fi, d'aquella memorable Assemblea, en sortí, gràcies a la nostra actitud impertèrrita, el criteri de *revocar la votació prèvia, acceptant les dimissions esmentades* i elegint un Consell del qual no formava part cap dels metges que figu-

raven en el quadro facultatiu de la catedral mutualista.

III i darrer. Des d'aleshores fins ara, que jo sàpiga, en cap reunió general de socis dels partits, ni en la darrera Assemblea de Delegats celebrada, s'ha rectificat aquest estat d'opinió clarament expressat abans.

* * *

Ací podríem donar per closes aquestes ratlles, ja que sols volia precisar els *antecedents* del cas. Els *conseqüents*, deriven d'allò que hem manifestat i de la interpretació que cadascú hi doni. Jo, que crec que en les Entitats modernes hi ha de regir un màxim de respecte a l'opinió expressada pe's seus components, entenc (deixant incòlumes tots els mereixements i honorabilitats, que ni s'han d'esmentar) que la Presidència està en desacord amb l'expressió darrerament manifestada pels associats, la qual cosa la posa en equilibri dificultós i, més que a aquesta, a la Corporació que ha de representar.

Per altra banda, estic conforme en què el mutualisme és un fet consagrat, mal que ens pesi. Endeguem-lo i es'udiem els múltiples aspectes mèdico-mutuals. Però, mentrestant, l'ostracisme ha d'ésser la derivant d'un estat de coses que no ens pot satisfer.

